

## Būti (-kime) Sigitu Parulskiu

Kultūrinis kontekstas. Šimtą pirmą kartą pakartoja mokytoja ir aš šimtą pirmą kartą mintyse trenkiu galvą į sieną. Kultūrinė patirtis, lyg tarp kitko pamini, ir aš, vėlgi mintyse, apkeikiu Salomėją Nėrį. No offends, kaip sakoma. Tiesiog pirma į galvą šovusi kūrėja.

Mokslininkai ištyrė, kad nusikeikus kitoje pasaulio pusėje pargriūva vienas žmogus. Atleiskit, kad nusikeikiau ir atleiskit, kad jūsų ne vienas. Einu atsiprašyti ir Salomėjos Nėries, bet pas ją dabar užsuko Karmen.

Stoviniuoju prie jos durų. Mąstau. Kažin, ką pasakytų Salomėja, jei sužinotų, kad 340 tūkstančių mokinių nors kartą gyvenime ją pamini rašiniuose. O neretai ir nusišneka (ir šitai suprantama). Dar labiau nežinau, kas nutiktų Salei, ačiū Mariui Ivaškevičiui už šį vardą, jei ji atsidurtų pas mus, kokioje nors centrinėje gatvėje. Jei būčiau ji, tai kuoktelėčiau. O dabar atvirkščiai. 340 tūkstančių mokinių turi nukeliauti pas Salomėją Nėrį, ne tik į jos centrinę gatvę, bet ir į jos mintis ir išsiaiškinti, kodėl pas ją atėjo Karmen ir kodėl atsinešė raudoną rožę. Aš nuo šito vis labiau kuokteliu.

(Tarp kitko, dabar aš vis dar trypčioju prie jos durų.)

Kadangi Karmen pro duris taip ir neišėjo (atleiskit, kad spoilinu eilėraščio pabaigą), o man pabodo laukti, kol galėsiu atsiprašyti, pasuku prie kito namo. Sigitu Parulskio. Šitas man patinka, šitas atveria duris. Pas jį laiptai kyla aukštyn ir aš pametu skaičių, kelintas čia aukštas. Bet kažkas neleidžia toliau kilti, ir viskas.

– Ne Sigitas ir ne Parulskis, - sako man.

Aš užtikrinu, kad ne. Aš Vaiva Birietaitė.

– Čia galima tik Parulskiui ir dar keliems kitiems, - pareiškia.

Esą man per mažai metų, ant galvos per daug plaukų ir šiaip, ne ten taikausi. Aš mandagiai patyliu ir mintyse pažadu sau, kad iš principo nepasensiu ir nenupliksiu. O į aukštesnį aukštą užlipsiu. Ir kaip manot, ką dabar darau? Dėkoju Mišeliui de Monteniui, kad leidžia lipti per langą, kai laiptus užstoja. Nes gal nenoriu šokinėti per įvestį, kultūrinį kontekstą ir sužinoti, „Kas bus, kada manęs nebus“ ir visai nenoriu mintyse trenkti galvos į sieną. Nenoriu būti Ta Salomėja Nėrimi. Tuo

Sigitu Parulskiu. Noriu būti Ta Vaiva Birietaite. Ta, kuri išlipo per langą ir be kultūrinio konteksto.